

Πνευματικές παρακαταθήκες του Γέρ. Ευσέβιου Γιαννακάκη (1910 - 1995)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

- * Θερμόμετρο πνευματικής ζωής να βάζουμε, για να βλέπουμε αν προαγόμεθα.
- * Πάνω στα νεύρα, πάνω στο θυμό, στην ταραχή, επάνω στο σεισμό, στον πειρασμό, βλέπει κανείς τον εαυτό του καλύτερα. Βλέπει και γνωρίζει ο αγωνιστής, η αγωνίστρια, τον εαυτό του καλύτερα. Άμα δε συνέβαινε να θυμώσει, να νευριάσει, θα ήξερε τί είναι, για να αρχίσει να λαμβάνει μέτρα κατά του κακού εαυτού του;
- * Να βάζει ο πιστός κλείθρα στον κακό εαυτό του, κλείθρα στη σκέψη του, κλείθρα στο νου του.
- * Δεν είναι η ζωή καρναβάλι και επιπολαιότητα. Είναι ζωή την οποία περιμένει ο ουρανός.
- * Παλαίστρα είναι η ζωή' δεν είναι τίποτε άλλο.

* Δεν είναι εύκολο να τελειώσουμε το πανεπιστήμιο, την ακαδημία, η να μάθουμε δυό-τρεις ξένες γλώσσες. Αλλά το να κλείνουμε τον Ουρανό στη σκέψη μας είναι πολύ εύκολο. Αρκεί να το θέλουμε.

* Η αγάπη εκδηλώνεται περισσότερο στην πτώση του άλλου.

* Καλείσαι να γίνεσαι συμπαθής στις πτώσεις των άλλων.

* Αν βλέπουμε κάτι άσχημο στον αδελφό μας, στο συνάνθρωπο μας να μή μιλάμε καθόλου... να προσευχόμαστε.

* Η μεγαλύτερη μορφή αγάπης είναι να προσεύχεσαι για κάποιον πού δεν το ξέρει...

* Έχει μεγάλη αξία η προσευχή, όταν επεκτείνεται και σε ανθρώπους πού δεν έχουν για μας καλή γνώμη. Δυνατόν να μας αντιπαθούν είτε από άγνοια είτε γιατί ζουν μακριά από τον Θεό. Και όχι να λέει κανείς δυο λόγια, αλλά με την καρδιά του, με πραγματική αγάπη. Ο πιστός πού φεύγει από αυτή την ζωή, πόση χαρά νιώθει για το ότι προσευχόταν για κάποιον πού δεν του φέρθηκε καλά!..

* Δεν αφήνει ο πιστός το συγγνώμη για αύριο.

* Δεν ζει τη θεωρία ο πνευματικός άνθρωπος αλλά τη θυσία.

* Η πίστις και η ελπίδα είναι για τη γή. Η αγάπη θα μας συνοδεύσει έως τον ουρανό, έως τη θέση πού θα απολογηθούμε.

* Ελεημοσύνη δεν είναι μόνο να δώσεις ένα κομμάτι ψωμί. Ελεημοσύνη είναι να πεις και μια κουβέντα καλή. Εκείνη θα μείνει περισσότερο. Το ψωμί θα το φάει, πάει. Μια κουβέντα σωστή καλή πού θα πεις, με την αρετή σου, με την αγιότητα σου, αυτή θα μείνει. Αυτή αποτελεί υπέροχη ελεημοσύνη.

* Ο εγωισμός σαν την μπουλντόζα γκρεμίζει όλες τις αρετές.

Να απουσιάζει η αντωνυμία «εγώ». Τις αρετές μας θα εκτιμήσει ο Θεός και όχι τις ικανότητες.

* Είναι έκδηλος η Χάρις του Θεού στους ταπεινούς ανθρώπους. Το βλέπουμε σε κληρικούς και λαϊκούς.

* Είναι άριστο να έχουμε τη συναίσθηση ότι είμαστε μηδέν. Διαφορετικά, αν πιστεύουμε ότι έχουμε αρετή έστω και λίγη, φουσκώνουμε από εγωισμό.

* Εκδήλωση του εγωισμού είναι η πολυλογία, αλλά και η σιωπή πολλές φορές. Να πετύχει κανείς το μέτρο. Να μιλάει όταν πρέπει. Να είναι ευχάριστος. Να λέει τα οικοδομητικά, τα άγια. Να λέει κάθε μέρα και λιγότερα. Να θεωρεί τον εαυτό του χειρότερο από όλους. Να μή λέει «μού φταίει ο ένας, μου φταίει ο άλλος». Ο ολιγόλογος προκόπτει σε σύνεση και διάκριση.

* «Μετανοείτε· ήγγικε γάρ...»

Το πρώτο κήρυγμα του Κυρίου... Όχι απλώς δάκρυα στο εξομολογητήριο, όχι απλώς κατάθεση και ομολογία. Μετάνοια- αλλαγή ζωής. Να καταθέσουμε το ξίφος του έγκρισμού. Μαστίζει ο εγωισμός την κοινωνία, τις οικογένειες. Καρκίνος ο επάρατος εγωισμός. Και εμείς οί μοναχοί, οί μοναχές κι εσείς οί λαϊκοί, όλοι να αλλάξουμε ζωή, να πολεμήσουμε τον εγωισμό.

* Έχει δύναμη η Χάρις του Θεού, έχει πολύ μεγάλη δύναμη. Και αν βλέπουμε τον εαυτό μας αμετάβλητο σε μερικά σημεία, αυτό πρέπει πολύ να το προσέξουμε, γιατί ίσως εμείς να μην ανοίγουμε την πόρτα της ψυχής μας με τη μετάνοια τη σωστή, με τη δυνατή μετάνοια.

* Εάν βλέπουμε και παρατηρούμε στον εαυτό μας στασιμότητα, αυτή είναι η αίτια: Στυλωνόμαστε στο εγωιστικό σκαπάνι του εαυτού μας και δός του βάλλουμε κατά των άλλων. Υπαγορεύει ο εγωιστικός λογισμός και λαλεί το στόμα, λαλεί η γλώσσα άπρεπα και ανόητα και ανύπαρκτα πράγματα.

* Πάντα στον αγώνα μας. Να μην απαιτούμε από τους άλλους. Αλλά να κοιτάμε εμείς πώς θα προσφέρουμε τον εαυτό μας στους άλλους.

* Όποιος δεν παραπονείται και δεν έχει απαιτήσεις, έχει τη Χάρη του Θεού.

* Τί ωραίο πράγμα είναι να μην κάνει ο άνθρωπος κανένα παράπονο! Μόνο για τον εαυτό του να κάνει παράπονο και ποτέ για τον άλλο. Η επιτυχία εκεί βρίσκεται. Να στέκεται, να βλέπει και να ελέγχει τον εαυτό του. Να παρατηρεί και να αηδιάζει τον εαυτό του. Εκεί είναι ο Θεός. Εκεί είναι ο Χριστός, η ειρήνη, η γαλήνη, τα πάντα.

Γι' αυτό, «στώμεν καλώς». Να βάλουμε φράγμα, δυνατό φράγμα. Διότι νοθεύει ο λογισμός ολόκληρο τον εαυτό μας, νοθεύει τη ζωή μας. Τη νοθεύει και την αχρηστεύει. Συμφέρει; Δεν συμφέρει.

Άμα με τον Θεό κουβεντιάσουμε φεύγουν οί λογισμοί.

* Ουαί και αλίμονο, εάν περάσει η ιδέα από κανέναν ότι δεν έχουμε ελλείψεις και δεν έχουμε ελαττώματα. Και όταν μας λένε καλά λόγια, μας εγκωμιάζουν, μας επαινούν, τότε περισσότερο να ταπεινωνώμεθα. Αν μας έρχεται μια ωραία σκέψη κατανύξεως, να νιώθουμε ακόμη πιο ταπεινοί. «Θεέ μου, Σ' ευχαριστώ γι' αυτή την σκέψη. Εγώ είμαι ένα μηδενικό». Κάθε καλή σκέψη έρχεται από τον Κύριο, δεν είναι δική μας.

* Ταπείνωση! Αυτό πού επικρίνει και αποστρέφεται ο Θεός είναι η υπερηφάνεια, η ιδέα πού έχουμε για τον εαυτό μας...

* Ο ταπεινός άνθρωπος διακρίνεται παντού. Και στα λόγια του και στο βάδισμα του και στο φαγητό του και στον ύπνο του. Δεν διαπληκτίζεται, δεν θυμώνει, δεν νευριάζει, δεν διεκδικεί καλά και σώνει το δίκιο του. Προκειμένου να χάσει την ειρήνη και τη γαλήνη του και να τα χαλάσει με τον Θεό, παραιτείται. Στέκει στην Άκρα ταπείνωση του Κυρίου.

* Η στενοχώρια και η απογοήτευση έρχονται, όταν στηριζόμαστε στον εαυτό μας και στις δικές μας δυνάμεις. Να τα αφήνουμε όλα με εμπιστοσύνη στα χέρια του Θεού και στην αγάπη Του να τα τακτοποιήσει.

* Να αποφεύγουμε τη μελαγχολία όπως ο διάβολος το λιβάνι. Η μελαγχολία ξεκινάει από τον εγωισμό και το απαιτητικό πνεύμα.

* Διαμέσου των δοκιμασιών ο άνθρωπος λαμπικάρεται.

* Να μπορούμε ν' αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες με δοξολογία εις τον Θεόν. Με το

«δόξα Σοι ο Θεός».

* Κάτω από τα μαρτύρια πού υφίστατο ο Άγιος Δημήτριος, κρυβόταν ο Άγιος. Πίσω από το μαρτύριο πού περνάει ο καθένας από εμάς, υπάρχει ένας άγιος;

* Χρειάζεται εσωτερική καλλιέργεια, για να αγαπήσουμε τα δύσκολα σημεία... αυτά οικοδομούν.

* Όλα βοηθάνε το Χριστιανό. Και οί αρρώστειες και οί πειρασμοί και οί δυσκολίες. Αρκεί να τα αντιμετωπίζει με πλήρη την πεποίθηση και εμπιστοσύνη ότι όλα τα κατευθύνει η αγάπη του Θεού.

[Συνεχίζεται]